

for det Rigtige, ligesom jeg selvfølgelig ikke kan have Noget imod, at det udtrykkeligt udtales, at Møderne skulle være offentlige.

Jeg kommer nu til det Punkt, hvorom der i Udvalget har været deelte Meninger, og skal derom tillade mig at bemærke Følgende: Den Ordning, som ligger til Grund for de kommunale Forhold i Danmark, er ældgammel og er overeensstemmende med hvad der findes i de fleste Landes kommunale Forsatninger, den nemlig, at Magistraten og Borgerkabets Repræsentanter udgjøre to selvstændige Corporationer, om jeg saa maa sige, eller selvstændige Myndigheder, og at der til en fuldgjældig og afgjørende Communalbeslutning hører begges Samstemning. Jeg skal strax, for ikke at misforståes, forudsikke den Bemærkning, at dette ikke staaer i Modstrid med, hvad jeg tidligere har tilladt mig at anbefale og nu her har tiltraadt, nemlig, at Møderne kunne holdes i Fællesskab; thi det er jo ganske vist, at dette ikke udsletter denne Adskillelse, men at det til enhver Tid og paa ethvert Stadium af Sagen staaer Magistraten frit for at trække sig tilbage, om jeg saa tør sige, i sin lovmæssige Ret og sige: Ja, saa kunne vi ikke blive enige, saa maae vi gaae hver sin Vej. Magistraten medbringer altsaa selv i et saadant frivilligt Fællesmøde en Myndighed, en retlig Bespielse til at træde op som retlig Autoritet ligeoverfor Fleertallet af de valgte Borgerrepræsentanter, Noget, som Enhver ganske vist veed i Praxis meget lidet vil komme til Anvendelse; men Systemet hos os er det, at begge Parter ere ligeberettigede, og at der til en fuldgjældig communal Beslutning hører begges samstemmende Erklæring. Men nu er det allerede ved Sagens foreløbige Behandling indbrømt, at hvor der staaer to Myndigheder ligeoverfor hinanden, der maa nødvendigviis, naar man ikke skal komme til en absolut Stilstand, Overvægten være paa en af Siderne, og det er fuldkommen stemmende med min Mening, ligesom det er i god Conseqvents med hele Grundlovens Aand og navnlig Bestemmelsen om de kommunale Forhold, at Overvægten skal være hos den folkevalgte Deel af Repræsentationen, og uagtet jeg villig vil indbrømme den ærede Taler, at det forsaavidt altsaa kan siges at være en lille Inconseqvents,

en Afvigelse fra en correct Gjennemførelse af det, han kaldte Tokammerssystemet, at tillægge en kvalificeret Majoritet af Borgerrepræsentanterne en Ret til at optræde med den Ret, som tilkommer hele Communalbestyrelsen gennem en samtlig Beslutning af begge de berettigede Momenter, saa troer jeg, at denne Inconseqvents dog ikke er større, end at den kan tilstedes, ja, at der endog er Meget, der taler derfor; især saalænge vi ikke kunne — og jeg maa indbrømme, at Udsigten til at faae det gennemført ligger ikke meget nær — faae hele Magistraten ulønnet; thi i saa Tilfælde troer jeg, at al Betænkelighed ved at lade Magistraten nyde den fulde Myndighed, som tilkommer den efter den nugældende Lovgivning, væsentligt vilde bortfalde. Jeg kan altsaa tiltræde Fleertallets Forslag i saa Henseende. Derimod troer jeg paa det Bestemteste at maatte fraraade Thinget at gaae ind paa Mindretallets Forslag. Det er ikke, fordi jeg principielt vil benægte, at det maastee efter vore smaa Forhold, i alt Fald i alle de mindre Kjøbstæder, kan være det Rigtige at opgive denne Tvedeling og lade det Hele sammensmelte i en fælles Communalbestyrelse, saaledes som Tilfældet jo er med Sogneforstanderskaberne, men fordi jeg troer, at det ikke bør eller kan gennemføres, f. Ex. i Kjøbenhavn, hvor det jo ikke blev antaget. Der vil maastee ogsaa være Betænkeligheder ved at gennemføre det i de større Kjøbstæder, som ere istand til at frembringe en fuldstændig Magistrat, der heelt helliger sig til de kommunale Anliggender og, hvad der efter vore Forhold vel maa ansees som en nødvendig Følge deraf, ogsaa er særligt lønnet, hvorimod jeg troer, at det i de mindre Kjøbstæder vil kunne lade sig gjøre; men saa følger deraf ogsaa, forekommer det mig, med en saa slaaende Conseqvents, at der ikke vil kunne siges Noget derimod, at det System maa gennemføres, at der ophører at eksistere Magistrat og Borgerrepræsentantskab, thi saa eksisterer der ikke Andet end en Communalforvaltning, og denne maa da være en fuldstændig Eenhed; deraf bliver det altsaa en nødvendig Følge, at Borgermesteren er den samlede Communalbestyrelses Formand, som ene og alene er berettiget til at lede Møderne, som